

ISSN 2227-2844

ВІСНИК

**ЛУГАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

№ 18 (277) ВЕРЕСЕНЬ

2013

ВІСНИК

ЛУГАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

№ 18 (277) вересень 2013

Частина II

Засновано в лютому 1997 року (27)
Свідоцтво про реєстрацію:
серія КВ № 14441-3412ПР,
видане Міністерством юстиції України 14.08.2008 р.

Збірник наукових праць внесено до переліку
наукових фахових видань України
(педагогічні науки)
Постанова президії ВАК України від 14.10.09 №1-05/4

Журнал включено до переліку видань реферативної бази даних
„Україніка наукова” (угода про інформаційну співпрацю
№ 30-05 від 30.03.2005 р.)

Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Луганського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 11 від 26 червня 2013 року)

Виходить двічі на місяць

Засновник і видавець –
Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор – доктор педагогічних наук, професор **Курило В. С.**

Заступники головного редактора –

доктор педагогічних наук, професор **Савченко С. В.**

Випускаючі редактори –

доктор історичних наук, професор **Бурьян М. С.,**

доктор медичних наук, професор **Виноградов О. А.,**

доктор філологічних наук, професор **Галич О. А.,**

доктор філологічних наук, професор **Глуховцева К. Д.,**

доктор педагогічних наук, професор **Горошкіна О. М.,**

доктор сільськогосподарських наук, професор **Конопля М. І.,**

доктор філологічних наук, професор **Синельникова Л. М.,**

доктор педагогічних наук, професор **Харченко С. Я.**

Редакційна колегія серії „Педагогічні науки”:

доктор педагогічних наук, професор **Ваховський Л. Ц.,**

доктор педагогічних наук, професор **Гавриш Н. В.,**

доктор педагогічних наук, професор **Докучаєва В. В.,**

доктор педагогічних наук, професор **Лобода С. М.,**

доктор педагогічних наук, професор **Максименко Г. М.,**

доктор педагогічних наук, професор **Ротерс Т. Т.,**

доктор педагогічних наук, професор **Сташевська І. О.**

доктор педагогічних наук, професор **Хриков Є. М.,**

доктор педагогічних наук, професор **Чернуха Н. М.,**

доктор педагогічних наук, професор **Чиж О. Н.**

Редакційні вимоги

до технічного оформлення статей

Редколегія «Вісника» приймає статті обсягом 4 – 5 сторінок через 1 інтервал, повністю підготовлених до друку. Статті подаються надрукованими на папері в одному примірнику з додатком диска. Набір тексту здійснюється у форматі Microsoft Word (*.doc, *.rtf) шрифтом № 12 (Times New Roman) на папері формату А-4; усі поля (верхнє, нижнє, правє й лівє) — 3,8 см ; верхній колонтитул — 1,25 см , нижній — 3,2 см .

У верхньому колонтитулі зазначається: Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № ** (***) , 2012.

Статті у «Віснику» повинні бути розміщені за рубриками.

Інформація про УДК розташовується у верхньому лівому кутку без відступів (шрифт нежирний). Ініціали і прізвище автора вказуються в лівому верхньому кутку (через рядок від УДК) з відступом 1,5 см (відступ першого рядка), шрифт жирний. Назва статті друкується через рядок великими літерами (шрифт жирний).

Зміст статті викладається за планом: постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання цієї проблеми та на які спирається автор; виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується ця стаття; формулювання цілей статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження з певним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки з цього дослідження й перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. Усі перелічені елементи повинні бути стилістично представлені в тексті, але графічно виділяти їх не треба.

Посилання на цитовані джерела подаються в квадратних дужках після цитати. Перша цифра — номер джерела в списку літератури, який додається до статті, друга – номер сторінки, наприклад: [1, с. 21] або [1, с. 21; 2, с. 13 – 14]. Бібліографія і при необхідності примітки подаються в кінці статті після слова «Список використаної літератури» або після слів „Список використаної літератури і примітки” (без двокрапки) у порядку цитування й оформляються відповідно до загальноприйнятих бібліографічних вимог. Бібліографічні джерела подаються підряд, без відокремлення абзацем; ім'я автора праці (або перше слово її назви) виділяється жирним шрифтом.

Статтю закінчують 3 анотації обсягом 15 рядків (українською, російською) та 22 рядки (англійською) мовами із зазначенням прізвища, ім'я та по-батькові автора, назви статті та ключовими словами (3 – 5 термінів).

Стаття повинна супроводжуватися рецензією провідного фахівця (доктора, професора).

На окремому аркуші подається довідка про автора: (прізвище, ім'я, по батькові; місце роботи, посада, звання, учений ступінь; адреса навчального закладу, кафедри; домашня адреса; номери телефонів (службовий, домашній, мобільний).

ЗМІСТ

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

1.	Воєводіна Л. П. Культура музичного сприйняття особистості: на перетині минулого і сьогодення.....	6
2.	Даценко А. С. Вокальний камерний ансамбль (історичний аспект).....	13
3.	Лаврентьєв А. О. Вплив музичного мистецтва на формування естетичної культури студентів.....	18
4.	Лебедєва М. В. Професійне управління музичним проектом.....	24
5.	Манасян Л. А. Взаимодействие физиологии и психологии как фактор воздействия на пение	28
6.	Мурзай Г. М. Етнокультурна освіта як фактор збереження та розвитку традиційної народної культури Луганщини.....	37
7.	Сбітнєва Л. М., Полянська К. В. Зміст і особливості музично-естетичного виховання дітей і молоді в Україні в післявоєнні роки.....	43
8.	Украинец-Колесникова О. П. Работа над каноническим текстом в духовных хоровых произведениях. Проблема образного решения.....	54
9.	Шелупахіна Т. В. Інтерактивні стратегії в мистецтві ХХ-ХХІ століть як предмет культурологічного аналізу.....	59

ШЛЯХИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

10.	Бао Шаожун Подготовка будущего учителя музыкального искусства к вокально-хоровой работе с подростками.....	64
11.	Дейнегіна Т. О. Практична реалізація формування художньої культури студентської молоді засобами телебачення.....	73
12.	Дрепіна О. Б. Творче спілкування в процесі діяльності музично-виконавського колективу як засіб активізації естетичного самовиховання студентів.....	80
13.	Кулдиркаєва О. В. Професійна підготовка майбутніх вчителів музики у контексті поглиблення художньо-естетичного досвіду (за матеріалами дисертаційного дослідження).....	85
14.	Москалюк В. М. Методика роботи над дикцією зі студентами інституту культури і мистецтв.....	91

15.	Островська Т. В. Психологічні механізми професійної діяльності хорового диригента.....	96
16.	Сіренко Т. М. Щодо формування виконавської культури студентів-вокалістів.....	101
17.	Срібна О. С. Емоційна культура як фактор професіоналізму вчителя музичного мистецтва.....	107
18.	Тельнова Ю. В. Камерно-вокальна спадщина С. В. Рахманінова в сучасній виконавській практиці.....	114
19.	Томашевський В. В. Естетична культура особистості як психолого-педагогічна категорія.....	119
20.	Чеча А. А. Особенности подготовки современного вокалиста.....	129
21.	Чжоу Лі Особливості інтерпретації старовинної європейської музики майбутніми співаками з КНР.....	134
22.	Чурикова-Кушнір О. Д., Паньків Л. І. Формування вокально-хорової культури майбутнього вчителя музики.....	143
22.	Юнда В. В. Проблема урахування спеціальних здібностей у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва.....	152

ПРИНЦИПИ І МЕТОДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРІВ У СУЧАСНІЙ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНІЙ ПРАКТИЦІ

23.	Кондратюк И. И. Формирование нравственных чувств младших школьников средствами искусства (к постановке проблемы).....	157
24.	Лисицина Ю. С. Педагогічні умови виховання толерантності у старшокласників засобами художньої культури в системі профільної освіти.....	162
25.	Мартинова В. П. Формування музично-ритмічних здібностей учнів через розвиток елементів гри на музичних інструментах..	170
26.	Сбітнєва О. Ф. Особливості естетичного виховання у молодшому шкільному віці.....	174
27.	Сташевська І. О., Полянська К. В. Нетрадиційні форми й методи музичного розвитку й організації ігрового апарату скрипаля на початковому етапі навчання гри на інструменті...	181
28.	Федоріщева С. П. Розвиток емоційної чутливості на музику у учнів молодшого шкільного віку.....	192
29.	Харченко К. О. Соціально-психологічні особливості розвитку дітей-сиріт в умовах закладів інтернатного типу.....	199
30.	Чжу Цзюньцяо Особливості формування музичної культури школярів засобами вокального виконавства.....	206

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ

31.	Алі Джасім М. М. Формування професійних умінь майбутніх фахівців образотворчого мистецтва як психолого-педагогічна проблема.....	214
32.	Асютіна Т. В. Професійна медіаосвіта як засіб професійно-особистісного розвитку майбутніх телевізійних режисерів у вищій школі.....	221
33.	Бавіна Н. С. Питання управління якістю освіти в вузі в умовах приєднання України до Болонського процесу.....	227
34.	Павлова О. І. Нові модерністські напрямки в українському образотворчому мистецтві на початку ХХ століття.....	232
	Відомості про авторів	239

educational services a market and by a labour-market, the competent participant of which is modern educational organization. In a center attention of initiators and participants of the Bolonskogo process there is European higher education the main rich in content task of which consists of maintainance and providing of the required quality of professional preparation of specialist and search of mechanisms of his increase.

Key words: quality, management, control system.

Стаття надійшла до редакції 16.02.2013 р.

Прийнято до друку 31.05.2013 р.

Рецензент: к. п. н., доцент Воєводіна Л. П.

УДК 7.03-048.35(477)

О. І. Павлова

НОВІ МОДЕРНІСТСЬКІ НАПРЯМКИ В УКРАЇНСЬКОМУ ОБРАЗОТВОРЧОМУ МИСТЕЦТВІ НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Українське образотворче мистецтво на початку ХХ ст. розвивалось в руслі основних стилів, течій і жанрів світового мистецтва. Українські художники були добре ознайомлені з кращими зразками світового мистецтва. Це період сплеску авангардного мистецтва. Український авангард запропонував свій погляд на мистецтво, своє світорозуміння. Особливий внесок зробили О. Богомазов, М. Бойчук, К. Малевич. О. Богомазов у трактаті «Живопис і елементи» докладно виклав свої погляди на авангардне мистецтво, розробив його принципи.

Українське образотворче мистецтво початку ХХ ст. вивчали Б. Ажнюк, М. Бондар, Д. Горбачов, В. Кулічихін, Л. Масол, Н. Старюк, Л. Толстова.

Мета статті – визначити основні авангардні напрямки в образотворчому мистецтві початку ХХ століття. Згідно мети були поставлені завдання: описати художню творчість українських символістів, кубістів, конструктивістів, визначити основні пріоритетні жанри живопису початку ХХ століття.

В українському авангарді визначились низка напрямків, це: символізм, кубізм, кубофутуризм, конструктивізм, супрематизм. Майстрами українського авангарду були: О. Екстер, В. Єрмілов, О. Хвостенко-Хвостов, В. Татлін, М. Сапожников.

О. Екстер детально та глибоко вивчала народне мистецтво, вжила в саму його сутність, пізнала його формальні, кольорові та ритміко-пластичні закономірності. Створюючи чимало композицій – зразків для вишивальниць і килимарок, вона залучила до цієї справи і своїх друзів – художників, які захоплювалися фольклором, – В. Попову,

О. Розанову, К. Малевича, І. Пуні, К. Богуславську, К. Васильєву, Н. Генке, Г. Якулова, Н. Удальцову. Відомо, що всі ці митці на той час були причетні до мистецтва авангарду і, отже, тією чи іншою мірою – до народного мистецтва. Це зайвий раз підтверджує факт зближення авангарду і фольклору щодо певних принципів світобачення, образних основ та семантичних засад. Крім станкового живопису, Екстер займалася книжковою і станковою графікою, конструюванням маріонеток, моделюванням одягу, прикладним мистецтвом, зокрема керамічними розписами. Проте світ знає її передусім як театрального художника. Цілком вірогідно, що її новаторська і реформаторська діяльність у царині театру є продовженням та розширенням її художньої діяльності взагалі. Працювати для театру вона почала вже цілком сформованим художником-майстром кубістично-конструктивістського напрямку.

Протягом 1916-1921 років Таїров і Екстер створили на сцені Московського камерного театру спектаклі, кожен з яких став помітним явищем театрального мистецтва, відкрив нові шляхи розвитку сценографії. Зрештою, сценографія Екстер не знає повторень, у кожному спектаклі її талант розкривається по-новому. І хоча цих спектаклів вже давно немає, ескізи декорацій і костюмів художниці продовжують жити як повноцінні художні твори.

Олександр Хвостенко-Хвостов (1895-1968). Конструктивізм – основний стильовий напрямок творчості 20-х років. Однак цей напрямок дещо пом'якшений, сповнений кольорово-декоративної соковитості, що цілком відповідає призначенню більшості творів – оформлення оперних постановок. Хвостенко-Хвостов також відомий як автор плакатів, агітаційних панно, розписів, станкової гравюри, творів газетної, журнальної та книжкової графіки.

Яскравим представником українського конструктивізму був *Василь Єрмілов* (1894-1967) – талановитий майстер композиції. Його сміливі новаторські твори „Арлекін”, „Портрет художника О. Почтенного”, „Гітара”, „Композиція з літерами” приваблюють довершеною гармонійністю побудови.

До українського конструктивізму також належить і класик світового авангарду *Володимир Татлін* (1885-1935), професійний співець-бандурист, автор кубізованого рельєфу „Кобза” (1914), дизайнер київського футуристичного видання „Зустріч на перехресті. Семенко, Бажан, Шкурицький, Татлін” (1927), професор Київського художнього інституту, вчитель театральних художників України, сценограф українського театру (1920), напутник оригінального художника-футуриста С. Подгаєвського з Полтави [1, с.485].

Михайло Сапожников (1871-1937) – художник-символіст. Народився на Волзі (Саратов), навчався у Петербурзькій Академії мистецтв, працював учителем малювання у Павлограді Катеринославської губернії. Символізм як художня течія якраз і виник на

межі ХІХ–ХХ століть. На картинах Сапожникова постає таємничий світ символів: міфологічні образи і герої казок, природна стихія й містика. Художника цікавлять не конкретні образи і події, а весь світ в його передвічній круговерті й людина в ньому. Він осягає історію людства і все, що воно створило. Серію символістських картин присвячено революційним подіям 1905-1917 років, громадянській війні: доленосні й трагічні для Російської імперії події віддзеркалюються через історію Всесвіту. Ключем для сприйняття цих робіт може слугувати назва виставки 1917 року в Петрограді „Відображення революції в символізмі – дзеркалі вічності”. Сапожников створив дві серії по 12 картин у кожній. Всі разом вони – філософській роздум про долю країни, всього людства в його вічній боротьбі добра й зла. Їхнє сприйняття має бути за Сапожниковим, „тільки активним”, усе залежить від рівня культурної освіченості глядача. Великі за розміром полотна першої серії витримано в холодній гамі, їх сприймаєш мовби монументальні фрески. З імли виступають сині контурні обриси як захмарна велич над гірськими й морськими панорамами, рівнинами й лісами, населеними загадковими істотами. Символи, що складаються в послідовну логічну розповідь: не було нічого й „Дух Божий ширяв над поверхнею Води” („Спить усе живе”)... і сотворився світ... і спить, держава на рідній землі...

Майже в кожній картині – вода, вода й вода. Хвилі як символ єдності („Моління хвиль”), як вияв сили й каральної стихії („Хвиля”), як ознака привітної заспокійливості („На скелях”). Й опісля всіх струсів небо посилає очисний дощ („Буря гряде”)! Час, у якому жив художник, навіював трагічні настрої, безвихідь. З картини в картину переходять гнітючі образи темної сили („Цар Мороку”, „Привиди”). Перший цикл завершується полотном „У затоці”: саме з цього твору починається Сапожников-символіст.

Трагічно звучать і перші картини другої серії, де через символи відтворено тяжкі події першої світової, цілого 1917 року, громадянської війни. Художник роздумує над сенсом життя („Спить людина”, „Шлях життя”), відображаючи події великих масштабів, акцентує увагу на деталях. У „Поцілунку смерті” на тлі спокійного краєвиду – людина, якої торкнулася смерть: ще не вихололою рукою тягнеться до кульбабки... життя й смерть в одночасі. Людське життя може обірватися будь-коли, як і облетіти кульбаба від подуву вітру: насінням у землі вона дає початок новому життю. Надія на оновлення – „Народження Пана”. Обидва цикли завершує „Пісня сопілки”. В 1925 році в Дніпропетровському художньому музеї з успіхом відбулася остання прижиттєва виставка творів М. Сапожникова, де він постав і реалістом, і символістом.

Художня творчість *Івана Селезньова* (1856-1936) привертає увагу високим рівнем майстерності. Навчався у Петербурзькій академії мистецтв 10 років (1872-1882), обравши фахом історичний живопис.

Про життя Івана Селезньова маємо уривчасті відомості, хоча відігравав він у Києві роль не останню. Був членом правління Літературно-артистичного товариства, того самого, в якому з надзвичайним успіхом прочитала свою доповідь про напрямки сучасної італійської літератури Леся Українка; разом з архітектором В. Николаєвим розробив для товариства проект Золотого жетону, яким нагороджували за найкращі літературні, музичні й художні твори. Прізвище його знаходимо у складі різних мистецьких комісій. Багато років Іван Федорович викладав у політехнічному інституті та будівельному технікуму, виховав кілька поколінь учнів. Стояв біля витоків Київського художнього училища, а в 1911-1914 роках був його директором. У 1920-х мав у Києві власну студію. Помер у Києві.

„Техніка – мова художника”, – ці слова Павла Чистякова, вчителя художника, Селезньов пам’ятав усе життя. Манера змінюється рівно настільки, наскільки змінюється його розуміння натури; і в цьому відчувається інша заповідь П. Чистякова: „Щоб знайти себе, будьте щирі”.

Більшість картин І. Селезньова загинула під час війни. Лишилися переважно портрети, цікаві різноманітністю технічних вирішень, підпорядкованих характерові моделі. Серед ранніх творів І. Селезньова привертає увагу датований 1890 роком портрет дівчинки „Портрет Олі Терещенко” (1890). Оля була хворою дитиною, портрет закінчено, вочевидь, після її смерті. Йому належать портрети: „Портрет художника Харитона Платоновича Платонова”, „Портрет невідомої” (1911), „Портрет дружини Віри Платонівни Ляміної”, „Портрет Григорія Івановича Квятковського” 1858-1932 (1918), „Портрет Наголкіна Аркадія Васильовича” 1882-1947 (1923). У 1927 році художник написав невеличкий за розміром портрет своєї учениці Олі Малашенко (згодом директора Київського музею російського мистецтва), створивши образ світлої гармонії, подібної тій, що наповнює полотна майстрів Відродження. 1928 року створив „Портрет племінниці, Антоніни Миколаївни Іванової” (1899-1947). А також „Натюрморт з квітами” (1920). „Для успіху в житті потрібно вибрати той вид живопису, який художникові більш доступний і симпатичний за його схильністю та за його здібностями”, – цій мудрій настанові П. П. Чистякова Іван Селезньов слідував у силу, ймовірно, природної схильності. Художник щиро любив мистецтво, і ця любов дарувала йому спокійну світлу радість [5,с.49-51].

К. Малевич став основоположником супрематизма.

Поряд із новітніми течіями розвивалося традиційне реалістичне мистецтво і традиційні жанри: історичний, побутовий, портрет, пейзаж, натюрморт. Багато художників-реалістів захоплювалося й авангардними пошуками. Така взаємодія розширювала та збагачувала діапазон їхньої творчості, стимулювала до пошуків більшої виразності художнього втілення задуму.

Серед представників цього напрямку одне з провідних місць посідав *Олександр Мурашко* (1875-1919). Небіж засновника Київської малювальної школи, син власника столярно-позолотної майстерні, в якій виконували замовлення під час оформлення Володимирського собору, він змолоду опинився в колі відомих художників, які оздоблювали собор. Згодом став учнем майстерні І. Рєпіна у Петербурзі. У молоді роки О. Мурашко певний час жив у Парижі, де досяг визнання, й став відомим європейським художником. Найбільш відомими його роботами є „Портрет дівчини у червоному капелюсі” (1902-1903), „Паризьке кафе” (1903) та ін. Помітний слід залишив О. Мурашко і як діяч культури та педагог. У 1912 р. він створив приватну студію, у 1916 р. виступив ініціатором створення Товариства київських художників. Сильний вплив на художника справило європейське, передусім французьке, мистецтво з його свободою творчості й духом експериментаторства. У своїх творах митець прагнув якнайбільшої колористичної виразності, розширення можливостей використання кольору як основного зображального засобу.

Після повернення на батьківщину художника захопила стихія кольору. Це знайшло відображення у творах „Карусель”, „Неділя”. Розв’язанню суто живописних завдань, пошукові ефектного колориту присвячено картини майстра „Продавщиця квітів”, „Вечірні рефлексії”, „У човні”. Посилена увага до кольору аж ніяк не применшувала, а, навпаки, посилювала психологічну глибину образів на полотнах митця. Яскраве свідчення цього – картина „Селянська родина”. Саме в портретному жанрі блискуче виявився талант О. Мурашка як колориста і психолога. До шедеврів цього жанру належать уже згадувана „Дівчина у червоному капелюсі”, портрети М. Мурашка, Б. Кустодієва, автопортрет і багато інших творів.

О. Мурашко був одним із засновників Української академії мистецтв.

Майстрами портретного живопису були Іван Труш, брати Федір і Василій Кричевські, Олекса Новаківський. До історичної тематики звертались Ф. Красицький, М. Самокиш, М. Івасюк [3, с.23].

Таким чином, прихильники цього напрямку довели, що мистецтво може і має право бути різним, що творчий пошук не знає обмежень. І хоч український авангард на початку 30-х років було заборонено, він залишив яскравий слід у вітчизняному мистецтві. Його ідеї та знахідки використовують сучасні українські художники, які працюють в умовах повної свободи творчості. Авангардизм – надзвичайно об’ємне та різноманітне явище. Джерелом багатьох течій першої половини ХХ ст. – експресіонізму, кубізму, абстракціонізму, сюрреалізму – було заглиблення в спокусливі, але й небезпечні глибини внутрішньої сутності буття, його суперечливого характеру. Здебільшого це досягається за рахунок ускладнення образотворчих метафор. Проте нові течії в мистецтві першої половини ХХ ст. ніколи не поривали з художніми традиціями минулого, виробленими багатомісячним досвідом.

Список використаної літератури

- 1. Історія української культури** : у 5-ти т. / гол. ред. Б. Є. Патон. – К. : Наукова думка, 2001. – Т. 5 : в 3-х кн. – Кн. 3 Українська культура ХХ-ХХІ століття. / Б. М. Ажнюк, М. П. Бондар, Д. О. Горбачов. – 2011. – 861 с.
- 2. Кулічихін В.** Символізм – дзеркало вічності / В. Кулічихін // Музейний провулок. – 2007. – №2[8]. – С.54–61.
- 3. Масол Л. М.** Художня культура України : навч. посібник / Л. М. Масол. – К. : Вища шк., 2006. – 239 с.
- 4. Старюк Н.** Під сокирою нормативів. З виставки пам'яті Я. П. Калашника у Дніпропетровському музеї / Н. Старюк // Музейний провулок. – 2008. – №1[9]. – С.90–99.
- 5. Толстова Л.** “Пливи, пливи, селезню, против води тихо” З народної пісні / Л. Толстова // Музейний провулок. – 2007. – №2[8]. – С.46–53.

Павлова О. І. Нові модерністські напрямки в українському образотворчому мистецтві на початку ХХ століття

У статті визначені основні авангардні напрямки в образотворчому мистецтві початку ХХ століття. Проаналізована художня творчість українських символістів, кубістів, конструктивістів, визначені основні пріоритетні жанри живопису початку ХХ століття. Українське образотворче мистецтво на початку ХХ ст. розвивалось в руслі основних стилів, течій і жанрів світового мистецтва. Ідеї та знахідки українського авангарду використовують сучасні українські художники, які працюють в умовах повної свободи творчості.

Ключові слова: нові модерністські напрямки, кубізм, символізм, реалізм.

Павлова А. И. Новые модернистские направления в украинском изобразительном искусстве в начале XX века

В статье определены основные авангардные направления в изобразительном искусстве начала XX века. Проанализировано художественное творчество украинских символистов, кубистов, конструктивистов, определены основные приоритетные жанры живописи начала XX века. Украинское изобразительное искусство вначале XX развивалось в русле основных стилей, течений и жанров мирового искусства. Идеи и находки украинского авангарда используют современные украинские художники, которые работают в условиях полной свободы творчества.

Ключевые слова: новые модернистские направления, кубизм, символизм, конструктивизм, реализм.

Pavlova A. I. New Modernistic Defection in Ukrainian Graphic Arts begin XX age

Main defined of the direction are determined in article in graphic arts begin XX centuries. According to purposes are put delivered tasks: describe the artistic creative activity Ukrainian simvolistov, cubistic, constructionism,

define the main priority genres painting begin XX centuries. In Ukrainian vanguard were defined directions, this: symbolism, cubism, constructionism. The Ukrainian graphic arts in the beginning XX developed in riverbed of the main styles, currents and genres world art. The ideas and discoveries of the Ukrainian vanguard use the modern Ukrainian artists, which work in condition of the full liberty creative activity. Except machine painting A. Ekster concerned with book and machine graphics, modeling of the cloth, applied artses, ceramic painting. The World knows her as theatrical artist. Probably that her introduction innovation and entering the reforms in the field of theatre is a continuation and expansion her artistic activity in general. Work for theatre she begins already completely established by artist-master. The traditional realist art developed near by the latest currents and traditional genres graphic arts: history, home, portrait, landscape, still life. Many artists-realists adored and modernistic searching for such interaction increased and enriched range their creative activity, stimulated to searching for greater figurativeness artistic entailment conceived. The Avant-gardism – exceedingly three-dimensional and varied phenomena. The Source many modernistic directions first half's XX st. to be introduction in internal essence of existence, is reached to account of the complication of the figurative metaphors.

Key-words: new modernistic directions, cubism, symbolism, constructions, realism.

Стаття надійшла до редакції 16.02.2013 р.

Прийнято до друку 31.05.2013 р.

Рецензент: к. філ. н., доцент Шелупахіна Т. В.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

1. Алі Джасім – аспірант кафедри образотворчого мистецтва та професійної майстерності Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

2. Асютіна Тетяна Володимирівна – викладач кафедри культурології та кіно-, телемистецтва Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

3. Бавіна Наталя Сергіївна – аспірант кафедри Державної служби, адміністрування та управління ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

3. Бао Шаожун – аспірант кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка” (Китай).

4. Воєводіна Лариса Павлівна– кандидат педагогічних наук, доцент Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля

5. Даценко Андрій Сергійович – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

6. Дейнегіна Тетяна Олександрівна – доцент кафедри культурології та кіно-, телемистецтва Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

7. Дрепіна Ольга Борисівна – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

8. Кондратюк Ірина Іванівна– викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

9. Кулдирикаєва Ольга Вікторівна – кандидат педагогічних наук, викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

10. Лаврентьєв Анатолій Олександрович – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

11. Лебєдєва Маргарита Володимирівна – концертмейстер кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

12. Лисицина Юлія Сергіївна – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв, аспірант ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

13. Манасян Людмила Арташесівна – Заслужена артистка України, доцент кафедри вокалу й хорового диригування Луганської державної академії культури і мистецтв

14. Мартинова Валентина Петрівна – викладач Первомайської багатопрофільної гімназії.

15. Москалюк Валентина Михайлівна – доктор філософських наук, професор Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

16. Мурзай Галина Валентинівна – Народна артистка України, доцент кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

17. Островська Тетяна Василівна – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

18. Павлова Олександра Ігорівна – викладач кафедри образотворчого мистецтва та професійної майстерності Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

19. Паньків Людмила Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, докторант Інституту мистецтв Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

20. Полянська Катерина Валеріївна – кандидат філософських наук, доцент Національної музичної академії імені П. І. Чайковського.

21. Сбітнєва Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

22. Сбітнєва Олена Федорівна – аспірант кафедри теорії та методики фізичного виховання ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

23. Сіренко Тетяна Миколаївна – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

24. Срібна Ольга Сергіївна – аспірант кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

25. Сташевська Інна Олегівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії, історії музики та інструментальної підготовки ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

26. Тельнова Юлія Володимирівна – магістрант кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

27. Томашевський Володимир Володимирович – докторант кафедри педагогіки ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

28. Українець-Колеснікова Ольга Петрівна – аспірант кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

29. Федоріщева Світлана Павлівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри співів і диригування, заступник директора з навчальної роботи Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

30. Харченко Кристина Олександрівна – студентка IV курсу кафедри співів і диригування. Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

31. Чеча Ганна Олександрівна – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

32. Чжоу Лі – аспірант кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка” (Китай).

33. Чжу Цзюньцяо – аспірант кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка” (Китай).

34. Чурікова-Кушнір Ольга Дмитрівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

35. Шелупахіна Тетяна Володимирівна – кандидат філософських наук, доцент кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

36. Юнда Вікторія Вікторівна – викладач кафедри співів і диригування Інституту культури та мистецтв ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Наукове видання

ВІСНИК

Луганського національного університету
імені Тараса Шевченка
(педагогічні науки)

№ 18 (277) вересень 2013

Частина II

Відповідальний за випуск:
Л. В. Скріпнікова, Г. О. Чеча

Коректор: В. В. Кріт

Здано до склад. 30.04.2013 р. Підп. до друку 31.05.2013 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсет. Гарнітура Times New Roman.
Друк ризографічний. Ум. друк. арк. 28,13. Наклад 200 прим. Зам. № 178.

Видавець і виготовлювач
Видавництво Державного закладу
„Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”
вул. Оборонна, 2, м. Луганськ, 91011. т/ф: (0642) 58-03-20.
e-mail: alma-mater@list.ru
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3459 від 09.04.2009 р.